

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 313/05
05.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Dragiše Đorđevića, Sonje Manojlović i Dragana Aćimovića, članova veća, sa savetnikom Draganom Jevrić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženih AA, BB, VV, GG i DD, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz čl.169. st.2. KZ Srbije i dr., rešavajući po žalbama Okružnog javnog tužioca u Negotinu, optuženog AA i njegovog branioca optuženog BB i njegovog branioca i branilaca optuženih GG, DD i VV, izjavljenih protiv presude Okružnog suda u Negotinu K.34/03 od 7.4.2004. godine, nakon održane sednice veća shodno čl.375. ZKP, dana 5.4.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženih AA, BB i njihovih branilaca a presuda Okružnog suda u Negotinu K.34/03 od 7.4.2004. godine u odnosu na ove optužene POTVRĐUJE.

II UVAŽAVA SE žalba Okružnog javnog tužioca u Negotinu PREINAČUJE SE navedena presuda samo u pogledu odluke suda o kazni u odnosu na optužene VV, GG i DD, tako što Vrhovni sud optužene GG i DD za krivično delo teški slučajevi razbojničke krađe ili razbojništva iz čl.169. st.2. KZS za koje su tom presudom oglašeni krivim OSUĐUJE na kazne zatvora u trajanju od po 15-petnaest godina u koje im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 15.6.2003. godine, pa nadalje, dok optuženom VV prvo utvrđuje pojedinačne kazne zatvora za krivično delo za koja je istom presudom oglašen krivim i to za krivična dela teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz čl.169. st.2. KZS u trajanju od 40-četrdeset godina, a za krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje municije, eksplozivnih materija iz čl.33. st.3. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji u trajanju od 5-pet godina, pa ga OSUĐUJE na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 40-četrdeset godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 14.6.2003. godine pa nadalje, a žalbe branilaca istih optuženih se ODBIJAJU kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Negotinu K.34/03 od 7.4.2004. godine oglašeni su krivim optuženi AA, BB, VV, GG i DD, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz čl.169. st.2. KZ KZS u vezi čl.22. OKZ, a optuženi VV zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje municije i eksplozivnih materija iz čl.33. st.3. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji pa su osuđeni i to: optuženi AA na kaznu zatvora u trajanju od 40-četrdeset godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 13.6.2003. godine, optuženi BB na kaznu zatvora u trajanju od 40-četrdeset godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 14.6.2003. godine, optuženi GG na kaznu zatvora u trajanju od 12-dvanaest godina u koju kaznu mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru od 15.6.2003. godine i optuženi DD na kaznu zatvora u trajanju od 9-devet godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 15.6.2003. godine, dok je optuženom Francu Robertu prvo utvrđena pojedinačna kazna zatvora i to: za krivično delo iz čl.169. st.2. KZS u vezi čl.22. OKZ kazna zatvora u trajanju od 14-četrnaest godina i za krivično delo iz čl.33. st.3. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji kazna zatvora u trajanju od 5-pet godina, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15-petnaest godina, u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 14.6.2003. godine. Prema optuženima VV izriče se mera bezbednosti iz čl.69. OKZ i oduzimanje dve ručne bombe crne boje M-75, kao i 8 komada metaka kalibra 9mm, a koje bombe i municiju po pravnosnažnosti presude ima se predati MUP-u Srbije. Oštećeni ĐĐ i EE i ŽŽ za ostvarivanje imovinsko - pravnog zahteva upućuju se na redovnu parnicu. Svi optuženi se obavezuju da plate na ime paušala iznos svaki po naosob po 10.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude kao i da plate solidarno troškove krivičnog postupka o čijoj visini će sud doneti posebno rešenje.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi AA bez navođenja pravnog osnova pobijanja prvostepene presude, ali iz navoda žalbe može se zaključiti da je uložena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje;

- Okružni javni tužilac u Negotinu zbog odluke suda o kazni u odnosu na optužene VV, GG i DD sa predlogom da se prvostepena presuda u odnosu na ove optužene preinači i da se isti osude na kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- optuženi BB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da se žalba uvaži u smislu njenih navoda, te da se isti obavesti o sednici drugostepenog veća;

- branilac optuženog DD, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom da optuženi i branilac budu obavješteni o sednici drugostepenog veća, te da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje;

- branilac optuženog AA, advokat AV, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa predlogom da branilac i optuženi budu obavješteni o sednici drugostepenog veća i da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje;

- branilac optuženog VV advokat AG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da branilac i optuženi budu obavješteni o sednici drugostepenog veća, a da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se preinači i optuženi blaže kazni;

- branilac optuženog BB, advokat AD zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da bude obavještena o sednici drugostepenog veća, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se preinači i optuženi blaže kazni;

- branilac optuženog GG, advokat AĐ zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede odredaba krivičnog postupka i odluke o kazni, sa predlogom da bude obavješten o sednici drugostepenog veća, te da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili preinači i optuženi blaže kazni. Isti branilac je podneo i odgovor na žalbu Okružnom javnom tužiocu, sa predlogom da se odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac je svojim dopisom Ktž.br.439/05 od 14.3.2005. godine predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Negotinu i preinači prvostepena presuda u odnosu na optužene VV, GG i DD u smislu žalbenih navoda, a da se žalbe optuženih i njihovih branilaca odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca advokata AV, optuženog VV i njegovog branioca advokata AG, optuženog DD i BB, branioca optuženog GG, advokata AĐ a u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog DD, advokata AB i branioca optuženog BB, advokata AD, razmotrio spise ovog krivičnog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u žalbi i odgovora na žalbu našao:

Prvostepena presuda u delu koji se odnosi na optužene AA i BB ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje ovaj sud povodom žalbe pazi po službenoj dužnosti – čl.380. ZKP niti bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se žalbama optuženog BB i njegovog branioca neosnovano ukazuje.

Naime, optuženi BB u svojoj žalbi pobijajući prvostepenu presudu po ovom osnovu tvrdi da su različita lica učestvovala kao sudije porotnici na glavnom pretresu i na objavljivanju presude, što nije dozvoljeno, dok njegov branilac ističe da prvostepena presuda pod tačkom jedan (I) izreke sadrži razloge o pojedinim odlučnim činjenicama koje su potpuno nejasni i nerazumljivi, te protivrečni sami sebi, jer na strani 39. obrazloženja zaključuje sud da je optuženi BB kritičnom prilikom pristao na lišenje života oštećenih, te da je postupao sa eventualnim umišljajem, a što nije tačno, pošto nikoga nije ni maltretirao niti je učestvovao na bilo koji način u lišenju života ni jednog oštećenog, sem što je bio prisutan u prostoriji gde se to događalo.

Međutim, suprotno ovakvim žalbenim navodima Vrhovni sud je našao da su ista lica učestvovala kao sudije porotnici na glavnom pretresu (prva strana zapisnika o glavnom pretresu dana 2.4.2004. godine) i na objavljivanju prvostepene presude (strana 31. istog zapisnika) i prva strana prepisa presude. Nadalje, prvostepeni sud je na strani 39. obrazloženja presude dao dovoljno jasne i neprotivrečne razloge, koji su prihvatljivi i za ovaj sud, objasnivši zašto smatra da su ostali optuženi bili potpuno saglasni sa postupkom optuženog AA koji je neposredno lišio života oštećene, tj. da su u konkretnom slučaju optuženi BB, GG, DD i VV pristali na nastupanje zabranjene posledice, te su odnosu na lišavanje života tj. smrt oštećenih postupali sa eventualnim umišljajem. Imajući to u vidu jasno je, radi čega je ovaj sud ocenio da prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka u odnosu na optuženog AA i BB a na koje se bitne povrede u žalbama optuženog BB i njegovog branioca neosnovano ukazuje.

Činjenično stanje u prvostepenoj presudi u odnosu na optuženog AA i optuženog BB (tač.jedan (I) izreke) je potpuno i pravilno utvrđeno pa i u ovom delu se navedena presuda neosnovano pobija žalbama ovih optuženih i njegovih branilaca.

Naime, optuženi AA i njegov branilac osporavajući u svojim žalbama utvrđeno činjenično stanje u bitnom ističu da je optuženi AA lišio života kritičnom prilikom samo sada pok. PP, ali ga je na to pretnjom prinudio optuženi BB. Nije mu poznato ko je lišio života sada pok. PP1 i PP2. Ostali optuženi su se dogovorili da terete optuženog AA. Pošto ne odgovara istini da je optuženi AA svo troje oštećenih lišio života odbrana je predlagala da se saslušaju i svedoci koji bi to potvrdili, ali je sud odbio. Odbrane optuženih koje terete AA su kontradiktorne. Tako optuženi GG tvrdi da su posle "jauka žene" sva trojica izašli iz kuće i krenuli ka kolima, a optuženi VV i BB terete samo optuženog AA. Sud nije na pouzdan način utvrdio ko je lišio života oštećene PP1 i PP2. Nadalje, optuženi BB i njegov branilac u svojim žalbama takođe osporavajući utvrđeno činjenično stanje navode da optuženi BB ni na koji način nije učestvovao u lišavanju života oštećenih. Nikoga nije tukao ni maltretirao. Nesporno je da je učestvovao u dogovoru za izvršenje krivičnog dela iz čl.169. st.1. KZS, ali nema nikakvog udela u povređivanju oštećenih i neosnovano ga tereti optuženi AA da je tukao PP. Sud u većem delu odbrane ne veruje optuženom AA a veruje mu samo kada tereti optuženog BB. Optuženi BB je imao prazan pištolj u rukama, tako da nije mogao da spreči optuženog AA da oštećene liši života.

Međutim, suprotno ovakvim žalbenim navodima prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice (tačka I izreke) a kako je to u obrazloženju prvostepene presude na strani 25. do 28. dato. Naime, ocenom izvedenih dokaza i odbrane optuženih prvostepeni sud je utvrdio da je optuženi AA jedini od optuženih poznavao porodicu RR, jer je dugo vremena živeo u istom selu kod dede i babe a na udaljenosti od 150 metara od kuće RR. Poznato mu je bilo da njihov sin i snaha rade u ____. Jednom je i došao u sukob sa sada pokojnim PP.

Optuženi AA u ____ gde se preselio upoznao je optuženog VV sa kojim je nameravao da se okumi, a ovaj ga je nakon toga upoznao sa ostalim optuženima. Pošto im je bio potreban novac nakon više sastanaka optuženi su se dogovorili da opljačkaju porodicu RR koje je optuženi AA označio kao dobrostojeću porodicu sa dosta novca. Napravili su plan s tim što su na zadnjem sastanku dogovorili ko će šta da ponese od oružja i opreme. Neutvrđenog dana u drugoj polovini septembra meseca 2002. godine vozilom kojim je upravljao optuženi GG, (vlasništvo njegovog oca) došli su na mesto zvano "SS" KO ____, u blizini kuće oštećenog PP, pa sačekavši da padne mrak optuženi GG i DD se dovoze do ulaznih vrata dvorišta da "navodno" traže pomoć zbog kvara na kolima, a ostala trojica ulaze u dvorište sa njegove zadnje strane. Dok je oštećeni sada pokojni PP pokušavao da pomogne oko vozila kojim su optuženi GG i DD ušli u dvorište, po nalogu optuženog AA (jedini je bio maskiran) "hvataj dedu", oštećenom PP prilazi optuženi VV sa pištoljem u ruci (kalibar 765mm sa 7 metaka) levom rukom hvata oštećenog u predelu usta a desnom sa pištoljem stavlja mu ispod mišice i gura ga ka staroj kući. U isto vreme se na vratima stare kuće pojavljuje oštećena PP2 (za koju nisu znali da je došla u posetu), pa je BB gura i govori joj da se smiri a optuženi AA iz kuće izvodi PP1 i poverava je GG koji udara PP1 u predelu glave od čega ova pada na trem, a on je pritiska kolenima da ne bi ustala. U isto vreme u kući optuženi BB, VV i AA vezuju selotejp trakom oštećenog PP, traže novac, BB ga udara pesnicama i drškom pištolja (magnum) u predelu lica, pronalaze pištolj ispod jastuka (oštećeni PP na ____kom jeziku rekao PP2 da ga uzme) i uzima ga optuženi AA, pronalaze pušku koju AA daje optuženom DD koji čuva stražu. Vršu premetačinu, optuženi VV istresa fijoku sa noževima i na traženje optuženog AA daje mu jedan kojim ovaj bode oštećenog PP po butinama a optuženi BB istom pretražuje džepove. U međuvremenu, optuženi VV i GG u sobu u kojoj su optuženi BB, AA i oštećeni PP unose i PP1. Tada optuženi AA kolje PP i PP1 (to vidi optuženi BB koji je sa PP2 bio u većoj sobi) a optuženi BB izlazi sa oštećenom PP2 i kaže

ostalima "AA je lud zaklao je babu i dedu". Nakon toga, svi optuženi sem DD odlaze sa oštećenom PP2 u drugu kuću i vrše pretres s tim što je VV doneo ključeve iz stare kuće gde su ležali zaklani PP i PP1. Nakon pretresa VV pita DD "ko će da završi PP2" a optuženi BB odgovara da to učini optuženi AA "pošto je završio babu i dedu". Posle toga optuženi AA odvlači oštećenu PP2 koju sve vreme drži za odeću u predelu vrata u staru kuću iz koje se zatim čuje jauk, pa je izašao i rekao svima da pođu. Zatim napuštaju dvorište i odnose oduzet novac, zlato i druge stvari.

Imajući napred navedeno u vidu jasno je iz kojih razloga je ovaj sud našao, kako je već to ukazano, da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice (u vezi tačke jedan izreke), te da su žalbe optuženog AA, BB kao i njihovih branilaca potpuno neosnovane kada pobijaju prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Tako, pre svega, neosnovana je tvrdnja optuženog AA (koja je istaknuta i u žalbi njegovog branioca) da nije lišio života oštećenu PP2 i PP1 a da je to učinio prema oštećenom AA jer je bio prinuđen od strane optuženog BB, jer prema razlozima datim u prvostepenoj presudi (strana 35., 36. i 37. prva tri pasusa) koje prihvata i ovaj sud, na osnovu izvedenih dokaza i odbrane optuženog BB (video kada je optuženi AA lišio života PP1 i PP i rekao ostalima "ovaj AA je lud, ubi babu i dedu"), a i video je i kada je optuženi AA odveo oštećenu PP2 do stare kuće, VV (dao nož AA koji je usmrtio PP i video kada je hteo da da nož BB da liši života PP2 a ovaj to odbio, GG i DD čuli kada je optuženi BB rekao "ovaj ubi babu i dedu" a videli kada je optuženi AA odvuкао PP2 i čuli jauk, nesumnjivo je utvrđeno da se događaj odigrao upravo onako kako je to utvrđeno u činjeničnom stanju prvostepene presude, a što je prikazano na prethodnim stranama ove odluke, i da je optuženi AA kritičnom prilikom lišio života svo troje oštećenih na način kako je to i opisano i u izreci i u činjeničnom delu navedene presude. S tim u vezi neosnovani su i navodi u žalbama i optuženog AA i njegovog branioca da su se ostali optuženi "navodno" dogovorili da ga neosnovano terete (isti priznaje da je lišio života samo oštećenog PP) i da ga je optuženi BB pretnjom prisilio da liši života oštećenog PP (imao je takođe oružje, pištolj, noževe i dr. pa je to potpuno i nelogično što tvrdi).

Nadalje, potpuno su neosnovane tvrdnje u žalbama optuženog BB i njegovog branioca da on nije ni na koji način učestvovao u lišavanju života oštećenih, niti je na to pristao i da on nikoga nije tukao i maltretirao, a nije tačno da je iz kuće oduzeto sve što je navedeno u izreci presude, tj. da su pretresom našli nešto malo novaca a zlata nije ni bilo (to tvrde svi optuženi), jer na osnovu razloga datih u obrazloženju presude (strana 31., 36. i 37) koje prihvata i ovaj sud izvedenim dokazima (zapisnika o obdukciji i dr.) a i odbranama optuženog AA u delu u kome je prvostepeni sud prihvatio nesumnjivo je utvrđeno da je optuženi BB tukao i oštećenog PP i oštećenu PP2, da je pretresao i oštećene (Aleksandru su izvrnuti džepovi), i prostorije, te da je u celokupnom događaju imao svoj deo učešća onako kako je to i opisano u činjeničnom stanju prvostepene presude a i na prethodnim stranama ove odluke. Osim toga, sud je (strana 37.) u obrazloženju presude detaljno objasnio kako je utvrdio šta je sve oduzeto iz kuće oštećenih RR, pa se i u ovom delu neosnovano žalbama pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Na osnovu svega napred iznetog, Vrhovni sud je našao da su u prvostepenoj presudi utvrđene sve odlučne činjenice, u odnosu na optužene AA i BB, i to kako one iz kojih proizilazi da se u radnjama ovih optuženih stiču elementi krivičnog dela opisanog pod tačkom jedan (I) izreke, tako i one kojima se ukazuje na njihov psihički odnos prema izvršenom krivičnom delu (stana 38. i 39. obrazloženja presude), pa se žalbe optuženih i njihovih branilaca kada pobijaju prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja pokazuju potpuno neosnovani.

Inače, druge primedbe u žalbama ovih optuženih i njihovih branilaca koje se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i na činjenično stanje nisu od uticaja na ishod postupka.

Oglašavajući krivim optužene AA i BB za krivično delo teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz čl.169. st.2. KZS u (u obrazloženju je dato da je u vezi čl.168. st.1 KZS) prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon, pa se žalbama ovih optuženih i njihovih branilaca neosnovano pobija prvostepena presuda i u ovom delu zbog povrede krivičnog zakona.

Vrhovni sud je u potpunosti prihvatio razloge prvostepenog suda u vezi izrečene kazne optuženima AA i BB date na strani 43. zadnji pasus i strani 44. prva dva pasusa obrazloženja presude, jer s obzirom na izuzetno visok stepen društvene opasnosti učinjenog dela i krivične odgovornosti, te nastupele posledica - smrt tri lica kazna zatvora u trajanju od 40 godina na koju su optuženi osuđeni pokazuje kao opravdana, pošto se sa takvim kaznama ima postići svrha kažnjavanja iz čl.45. i 33. OKZ. Imajući to u vidu ocenjeno je da su žalbe optuženih AA i BB kao i njihovih branilaca i u ovom delu potpuno neosnovane, kada pobijaju odluku o kazni pa je sud na osnovu svega toga a shodno čl.388. ZKP odlučio kao u izreci ove odluke pod I.

Prvostepena presuda u delu pod tač. I i II izreke u odnosu na optužene VV, GG i DD ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti shodno čl.380. ZKP, kao ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se žalbama branilaca ovih optuženih neosnovano ukazuje.

Tako, branilac optuženog DD u svojoj žalbi ističe da prvostepena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.368. st.1. tač.11. ZKP, jer postoji protivrečnost između izreke presude kojom se opisuju radnje izvršenja optuženog i razloga presude u kojima se ukazuje na ulogu pojedinih okrivljenih u odnosu prema krivičnom delu. Ovo posebno u odnosu na optuženog DD kome se pripisuje i posledica lišavanja života oštećene PP2 za koju nije ni znao da postoji kada je pošao. Osim toga, razlozi pobijane presude su u suprotnosti sa zapisnicima i to u pogledu postojanja dogovora optuženog DD jer nije znao gde su pošli i zbog čega (mislio je da je naplata duga). Nadalje, branilac optuženog VV tvrdi u svojoj žalbi da prvostepena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka jer su potpuno nejasni razlozi u vezi pristanka optuženog na lišavanje života oštećenih. Nesporno je da je učestvovao u izvršenju krivičnog dela iz čl.169. st.1. KZS ali nikada ne bi pristao niti je pristao na lišenje života oštećenih. Što se tiče žalbe branioca optuženog GG u istoj se bitne povrede odredaba krivičnog postupka navode samo kao osnov pobijanja prvostepene presude bez objašnjenja koje su to bitne povrede i u čemu se sastojе, pa je sud u ovom delu žalbu razmatrao u onom okviru u kome odlučuje po službenoj dužnosti.

Međutim, suprotno ovakvim žalbenim navodima branilaca optuženih po oceni ovog suda izreka prvostepene presude je potpuno jasna i razumljiva kao i dati razlozi o pojedinim odlučnim činjenicama, jer je prvostepeni sud strana 39. obrazloženja, veoma detaljno obrazložio (dao razloge) zašto smatra da se u radnjama svih optuženih stiču elementi krivičnog dela iz čl.169. st.2. KZS, tj. radi čega je ocenio da su ostali optuženi postupali u konkretnom slučaju se eventualnim umišljajem u odnosu na lišavanje života oštećenih, koje je realizovao optuženi AA. Navedene razloge prihvata i ovaj sud kao i razloge u vezi postojanja dogovora svih optuženih da napadnu porodicu RR i oduzmu novac i vredne stvari (strana 32. obrazloženja presude, priznanje optuženog AA, BB i VV).

Činjenično stanje u prvostepenoj presudi (pod tačkom jedan i dva izreke) u odnosu na optužene VV, DD i GG je u potpunosti i pravilno utvrđeno, pa se neosnovano žalbom branioca optuženih pobija prvostepena presuda i po ovom osnovu. Naime, branilac optuženog DD u svojoj žalbi pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u bitnom tvrdi da je prvostepeni sud pogrešno našao da je optuženi DD učestvovao u dogovoru oko izvršenja krivičnog dela. Optuženi je po žalbi branioca, mislio da idu u naplatu duga, a ne u pljačku oštećenih RR. Nije prisustvovao svim sastancima i nije čuvao stražu, niti je na bilo koji način pristao na lišavanje života oštećenih. On je od plena dobio samo 70 eura i kafu. Nadalje, branilac optuženog VV ističe u svojoj žalbi da je VV iskreno priznao šta su se optuženi dogovorili pre polaska. Trebalo je da izvrše samo razbojništvo bez lišavanja života. On nije prisustvovao lišavanju života oštećenih a mahinalno je dao nož optuženom AA. Nije mogao da spreči AA da liši života oštećene i ovaj je to uradio bez njihove saglasnosti. I branilac optuženog GG tvrdi da on i DD nisu aktivno učestvovali u izvršenju krivičnog dela i da je optuženi mislio da idu u naplatu duga. Ni jedan ni drugi nisu umišljeno postupalo ni za pljačku ni za lišenje života. GG je tučen u SUP-u, pa je priznao da je držao PP1. Nije naneo povrede oštećenoj PP1 niti je uopšte tukao. Kada su stigli mogao je da pretpostavi šta će se dogoditi ali je tada već bilo kasno, nije mogao nazad. Sud se veoma malo bavi nalazom veštaka o njegovom psihičkom stanju.

Međutim, po oceni ovog suda, kako je već ukazano, potpuno su neosnovani navodi u žalbama branioca pomenutih optuženih kada tvrde da je činjenično stanje u prvostepenoj presudi pogrešno i nepotpuno utvrđeno, jer iz činjeničnog stanja navedene presude, a što je već i objašnjeno u ovoj odluci proizilazi da je sud u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice u vezi tačke jedan i dva izreke pomenute presude. Tako je sud utvrdio ne samo postojanje dogovora između optuženih da napadnu i opljačkaju oštećene RR (više sastanaka su imali i poneli su oružje i dr.) već su razjašnjene i činjenice u vezi učestvovanja svakog od njih pojedinačno u izvršenju krivičnog dela, i to optuženi DD i GG (prvo kontaktirali oštećenog PP i odvlačili mu pažnju dok su ostali ulazili u dvorište, a DD čuvao stražu, GG tukao i držao i tukao oštećenu PP1); optuženi VV (prinudio pištoljem oštećenog PP da uđe u kuću, vezivao ga sa ostalim, dao nož optuženom AA, pretresao prostorije, pitao optuženog BB ko će da završi sa oštećenom PP2), i na kraju svi su podelili plen međusobno, što se tiče pristanka ovih optuženih na lišavanje života oštećenih kritično prilikom, takođe je u potpunosti razjašnjeno u prvostepenoj presudi i više puta objašnjeno u ovoj odluci, tako da se ni na koji način ne dovodi u sumnju da su i optuženi DD, GG i VV izvršili krivično delo iz čl.169. st.2. KZS opisano pod tačkom jedan izreke navedene presude i to na način kako je to tamo dato. Inače, optuženi VV je u potpunosti priznao izvršenje krivičnog dela opisanog pod tačkom dva izreke presude, te u tom delu presuda i nije napadana žalbom branioca ovog optuženog. Inače, prvostepeni sud je obavio veštačenje od strane KPD bolnice u Beogradu i to neuropsihijatrijsko veštačenje i utvrdio duševno zdravlje svih optuženih a kako je to dato na strani 41. obrazloženja prvostepene presude, tako da je u dovoljnoj meri posvetio pažnju duševnom zdravlju i optuženog GG.

Na osnovu svega napred iznetog Vrhovni sud je našao da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice i to: ne samo one koje se odnose na radnje izvršenja krivičnog dela opisanih pod tačkom jedan i dva izreke presude nego i one koje se odnose na psihički odnos optuženih DD, GG i VV prema izvršenim krivičnim delima (strana 38,39 i 40 obrazloženja) pa se radi toga žalbe branioca ovih optuženih kada pobijaju prvostepenu presudu po ovom osnovu pokazuje potpuno neosnovanim.

Ostali navodi u žalbama branioca optuženih, ukoliko se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, po nalaženju ovog suda nisu od uticaja na ishod postupka.

Oglašavajući krivim optuženog VV za krivično delo iz čl.33. st.3. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji i za krivična dela iz čl.169. st. 2. KZS a optužene GG i DD za krivično delo iz čl.169. st.2. KZS prvostepeni sud je pravilno primenio i krivični zakon, pa su i u ovom delu žalbe branilaca optuženih neosnovane, kada pobijaju prvostepenu presudu zbog pogrešne primene krivičnog zakona.

Razmatrajući odluku o kaznama Vrhovni sud je ocenio da se neosnovano žalbama branilaca optuženih VV, GG i DD, a osnovano žalbom Okružnog javnog tužioca pobija prvostepena presuda u ovom delu jer s obzirom na izuzetno visok stepen društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela, teških posledica i uloge svakog optuženog u izvršenju krivičnih dela prvostepeni sud nije dao odgovarajući značaj otežavajućim okolnostima na strani ovih optuženih, pa je radi toga ovaj sud, imajući u vidu sve napred navedeno uz uvažavanje žalbe Okružnog javnog tužioca prvostepenu presudu preinačio te je optužene DD i GG za krivično delo iz čl.169. st.2. KZS za koje su oglašeni krivim osudio na kazne zatvora u trajanju od po 15-petnaest godina uračunavajući vreme provedeno u pritvoru od 15.6.2003. godine, pa nadalje, a optuženom Francu Robertu je za isto krivično delo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 40-četrdeset godina, a za krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje municije i eksplozivnih materija iz čl.33. st.3. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji u trajanju od 5-pet godina, te ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora od 40-četrdeset godina u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 14.6.2003. godine pa nadalje.

Shodno čl.69. OKZ pravilno je prvostepeni sud izrekao i meru bezbednosti i od optuženog VV oduzeo dve ručne bombe M75 kao i 8 komada metaka kalibra 9mm.

Na osnovu svega napred iznetog a shodno čl.391. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude pod II.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Dragana Jevrić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

vs

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude opt. AA, BB i VV imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema presude Vrhovnog suda Srbije kao sudu trećeg stepena.